

med, er det efter min Mening angivet, i hvilken Retning vi vilde have de enkelte Paragraffer ændrede.

Frederiksen: Efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem, der nu satte sig, kan jeg for saa vidt fatte mig fort, eftersom mit Syn paa denne Sag i det væsentlige falder sammen med, hvad han har fremdraget. — Men da jeg har faaet Ordet, maa jeg alligevel gøre et Par Bemærkninger om Forslaget i sin Almindelighed og nogle Bemærkninger med særligt Hensblik paa den Handelsplads, jeg har den Ære at repræsentere. Det foreliggende Forslag er jo en gammel Bekendt, idet det blev forelagt og behandlet her i Tinget i Samlingerne 1893—94 og 1894—95. Den Gang fandt Folketinget ikke at kunne gaa med til Forslaget, saaledes som det blev forelagt fra Regeringens Side, og den Forandring, det har faaet siden, forekommer mig at være saa ubetydelig, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at dette Ting vil kunne gaa ind paa at ophøje dette Forslag til Lov i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Det vilde være at opgve den Stilling, det har indtaget til denne Sag gennem lange Tider, og jeg vilde beklage, om Tinget gjorde det. Jeg skal villig indrømme, at der kan være Trang til Gennemførelsen af et Forslag i den her antydede Retning, idet nemlig de Bestemmelser, som ere gældende for Handelspladsernes kommunale Forhold, ere temmelig forældede, og nu kommer den Ting til, at det særlig for Søbjergs Bedkommende, hvad man jo ser i Motiverne til det Forslag, der af den højtærede Minister er forelagt i det andet Ting, kan være ligesom nødvendigt at faa foretaget en Forandring. Men jeg mente dog rigtignok, at skulle vi foretage en Forandring i denne Henseende, burde det være ved et Forslag, som gik i Retning af mere kommunalt Selvfyre, men det er saa langt fra at være Tilfældet med dette Lovforslag, at det snarere maa siges at gaa i Retning af en Indskrænkning end en Udvidelse af det nu bestaaende. I alt Fald tror jeg nok at turde hævde dette for den Handelspladses Bedkommende, jeg har den Ære at repræsentere, nemlig Marstal, hvilket jeg maatte maa have Lov til at behjælpe med nogle ganske faa Udtalelser. Regulativet for Styrelsen af denne Handelspladses kommunale Anliggender af 18de Oktober 1878, som endnu er gældende, indeholder den Bestemmelse, at Marstals Kommunalbestyrelse har to Formænd, en kongevalgt og en, der er valgt af Kommuneraadet. Den kongevalgte Formand har den udøvende

Magt og udfører den — i alt Fald skulde han da gøre det — efter Kommunalraadets Beslutninger, medens den, som er valgt paa sædvanlig Maade af Kommunalbestyrelsen, sammentalder til Kommunalraadets Møder, leder dets Forhandlinger og andet mere. Ved det Forslag, som her foreligger til Behandling, foreslaar man, at Kommunalraadet i Marstal saavel som i de andre Handelspladser skal have en kongevalgt Formand, hvorved altsaa den af Kommunalraadet valgte Formand vil bortfalde. Der vil saaledes opstaa den Beshynderlighed, at enten maa det blive Borgmesteren i Grøstøbing, der bor temmelig langt fra Marstal, ca. 1½ Mil, som vil have at sammentalde Kommunalraadet, lede dets Forhandlinger og udføre dets Beslutninger, eller der maa vælges en Mand i Marstal dertil. Enhver kan sige sig selv, at det første vil være uheldigt og temmelig besværligt ikke alene for Borgmesteren i Grøstøbing, men ogsaa for Marstal By, og der kan vel saaledes fornøftigvis næppe være Tale om at gaa denne Vej. Man maa altsaa bestikke en Mand i Marstal By til at være Formand for Raadet, hvilket altsaa bliver en Formand, som Vælgerbefolkningen eller Kommunalraadet ikke har valgt. Men derved synes det mig, at man stiller Marstal Kommune aldeles forfællig fra alle andre Kommuner her i Landet. Det forekommer mig at være et temmelig umuligt Forhold, og jeg kan ikke godt antage, at dette Ting vil være med til at sanktionere en saadan Ordning. Bestemmelsen i § 3 om den kongevalgte Formand kan jeg for mit Bedkommende altsaa ikke gaa med til. Jeg kan, om end med nogen Selbvovervindelse, gaa med til at lade Kongen udnevne Formanden, men saa maa rigtignok Kommunalraadet have Ret til at indstille eller foreslaa Mand, som Kongen eller Regeringen har at vælge imellem. Det er jo af stor Bigtighed for Handelspladsen, at den Mand, som bestikkes til at være Formand, er i Besiddelse af den Anseelse, Landsmodenhed og Øvelse i at behandle kommunale Sager, som er nødvendig for at varetage dette Hver paa rette Maade, baade over for det offentlige, og over for Kommunen, og det kunne vel nok alle være enige om, at der næppe er nogen uden for Handelspladsen, som tender Byens Borgere og dens Tarv bedre end det samlede Kommunalraad. Jeg mener derfor at turde påstaa, at det vil være baade i det offentliges og i Byens Interesse, at den faar den nys nævnte Ret, hvis man i det hele taget ikke vil gaa til at lade Raadet selv vælge sin Formand. Jeg har, kan jeg gerne sige, en dobbelt Anledning til at udtale og paatale dette, idet den kongevalgte